

بر اساس تصویب اداره کل آموزش مداوم جامعه پزشکی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به دندانپزشکان عمومی و متخصصین دندانپزشکی و قلب که به حداقل ۷۰٪ پرسشن‌های مطرح شده در این مقاله پاسخ درست دهنده ۱/۵ امتیاز تعلق می‌گیرد.

جدیدترین دستورالعمل پروفیلاکسی آنتی‌بیوتیکی قبل از درمان‌های دندانپزشکی جهت پیشگیری از اندوکارдیت باکتریال

دکتر نادر نوابی*

خلاصه

انجمن قلب آمریکا در تازه ترین پروتکل خود برای پروفیلاکسی آنتی‌بیوتیک اندوکاردیت باکتریال، قبل از درمان‌های دندانپزشکی توصیه های جدیدی ارائه نموده است. اهمیت حفظ سلامت دهان و دندان در بیماران مستعد، توجه به عوارض سوء مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها، تجویز صحیح آنتی‌بیوتیک‌ها با توجه به شرایط بیمار و تغییر نگرش در شرایط قلبی و درمان‌های دندانپزشکی نیازمند پروفیلاکسی آنتی‌بیوتیکی از مهم ترین اصول جدید در این زمینه می‌باشد که آشنا شدن با آن برای دندانپزشکان الزامی به نظر می‌رسد.

اهداف یادگیری:

خواننده پس از مطالعه این مقاله می‌بایست:

- ۱- با تغییرات سال ۲۰۰۸ رژیم پروفیلاکسی اندوکاردیت باکتریال برای درمان‌های دندانپزشکی آشنا باشد.
- ۲- درمان‌های دندانپزشکی نیازمند پروفیلاکسی را در افراد مستعد نام ببرد.
- ۳- شرایط قلبی مستعد کننده اندوکاردیت را نام ببرد.
- ۴- با رژیم‌های آنتی‌بیوتیکی جدید (داروی انتخابی، مقدار مصرف و نحوه تجویز) آشنایی کامل داشته باشد.
- ۵- از عهده درمان دندانپزشکی بیماران مستعد اندوکاردیت باکتریال برآید.

واژه‌های کلیدی: اندوکاردیت، پیشگیری، دندانپزشکی

۱- استادیار بیماری‌های دهان، دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات بیماری‌های دهان و دندان، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

* نویسنده مسؤول، آدرس: گروه بیماری‌های دهان، دانشکده دندانپزشکی، انتها خیابان شفا، بلوار جمهوری اسلامی، کرمان

• آدرس پست الکترونیک: Nader_Nawabi@yahoo.com

صورت پروتکل ارائه می‌نماید که آخرین آن در سال ۲۰۰۸ میلادی منتشر شده است.

مبانی این پروتکل نسبت به پروتکل‌های قبلی دستخوش یک سری تغییرات شده است و در این مقاله سعی می‌شود نگرش‌های نوین در این زمینه برای دندانپزشکان با تفصیل بیان شود تا برخی از ابهامات موجود تا حد امکان رفع گردد.

اتیولوژی بیماری و شرایط مستعد کننده قلبی

چهار مرحله زیر در ابتلای یک بیمار به اندوکاردیت رخ می‌دهد:

الف- بیمار مستعد ابتلا به این بیماری دچار یک آسیب قلبی زمینه‌ای است.

ب- سپس باکتریمی گذرا رخ می‌دهد.

ج- ارگانیسم این باکتریمی در قسمت آسیب دیده قلب مستقر می‌شود.

د- سپس باکتری‌ها در این محل تکثیر می‌شوند.

پیامدهای بالینی تکثیر باکتری‌ها در قلب شامل اختلال عملکرد دریچه‌های قلبی، نارسایی احتقانی قلب، آبسه میوکارد، آریتمی کشنده، استقرار آمبولی‌های عفونی در مغز، کلیه و طحال و رسوب کمپلکس‌های ایمنی منجر به آرتربیت و گلومرولونفریت می‌باشد.

در پروتکل‌های قبلی انجمن قلب آمریکا شرایط مستعد کننده قلبی بیماران به سه دسته با خطر بالا، متوسط و اندک تقسیم می‌شد و انجام پروفیلاکسی قبل از درمان‌های دندانپزشکی، معمولاً برای دو گروه اول توصیه می‌گردید اما در پروتکل اعلام شده سال ۲۰۰۸ این انجمن، بیماری‌های قلبی دارای خطر ابتلا به اندوکاردیت در یک دسته اعلام گردیده‌اند که در جدول شماره ۱ ملاحظه می‌شود.

سابقه موضوع و اهمیت بیماری

اندوکاردیت عفونی به عفونت شدید دریچه‌های قلب و پوشش اندوتیالی آن اطلاق می‌شود که اغلب اوقات در رابطه با نقصان مادرزادی یا اکتسابی قلبی بروز می‌کند. پیشرفت‌های قابل توجه در درمان‌های جراحی و دارویی، در سال‌های اخیر، میزان مرگ و میر ناشی از این بیماری را از ۷-۱۰ درصد به حدود ۳ درصد تقلیل داده است. اما با این وجود، بیماران مبتلا به اندوکاردیت، هنوز در معرض عوارض شدید و مرگ‌ومیر ناشی از آن می‌باشند. علل ایجاد این بیماری، اکثرآ ناشناخته باقی می‌ماند. با این حال در حدود ۱۰ درصد از بیماران مستعد از نظر قلبی، ابتلا پس از اعمال درمانی تهاجمی همراه با باکتریمی صورت می‌گیرد. درمان‌های دندانپزشکی، شایع‌ترین علت شناخته شده باکتریمی‌های گذرازی است که می‌تواند منجر به اندوکاردیت عفونی شوند. استرپتوکوک ویریدانس به عنوان عامل حدود ۶۰ درصد از موارد اندوکاردیت دریچه‌های طبیعی قلبی شناخته شده است و محققان در حدود ۴۰-۲۰ درصد از مبتلایان به اندوکاردیت عفونی، ورود این باکتری را از دهان به خون محتمل دانسته‌اند. از آنجایی که درمان‌های دندانپزشکی به صورت متناوب برای بیماران انجام می‌شود و وقوع بیماری‌های قلبی زمینه ای مستعد کننده اندوکاردیت نیز در حال افزایش می‌باشد، تجویز پروفیلاکتیک آنتی بیوتیک‌ها برای بیماران مستعد، قبل از انجام درمان‌های دندانپزشکی همواره توصیه شده است. درک پاتوژن این بیماری، شناسایی افراد مستعد ابتلا به آن و همچنین تجویز آنتی بیوتیک پروفیلاکتیک مناسب برای دندانپزشکان حائز اهمیت است.

انجمن قلب آمریکا بیش از ۵۰ سال است که توصیه‌های مبنی بر پیشگیری از وقوع اندوکاردیت را به

مطمئنی برای وقوع باکتریمی در بیمار نمی باشد و درجاتی از باکتریمی در اکثر جلسات درمانی دندانپزشکی رخ می دهد و از این رو در پروتکل جدید، انجام پروفیلاکسی آنتیبیوتیکی تمام درمان های دندانپزشکی که در جریان آن پارگی مخاط یا دست کاری بافت های لشه ای و ناحیه پری اپیکال دندان ها صورت می گیرد توصیه می شود و تنها شامل مواردی نمی گردد که در جدول شماره ۲ عنوان شده اند.

نتایج مطالعات انجام شده نشان می دهد که تقریباً ۱۵ درصد از مبتلایان به اندو کاردیت، دندانپزشک خود را طی ۹۰ روز قبل از تشخیص بیماری ملاقات کردند اما حداقل، ۴ درصد از تمام موارد اندو کاردیت بر اثر باکتریمی ناشی از درمان های دندانپزشکی به وجود می آیند.

همان گونه که دیده می شود انجام پروفیلاکسی آنتیبیوتیکی برای بیمارانی مانند مبتلایان به پرولاپس دریچه میترال، دیگر توصیه نمی شود همچنین انجام این پروفیلاکسی برای بیمارانی که تحت عمل پیوند عروق کرونر قلبی (Bypass) گرفته اند و نیز پس از گذشت شش ماه از ترمیم جراحی آسیب های دریچه ای قلبی، به شرط باقی نماندن هر گونه بافت آسیب دیده ای در محل جراحی، ضروری نمی باشد.

ارتباط درمان های دندانپزشکی با وقوع اندو کاردیت پروتکل های گذشته انجمن قلب آمریکا همواره انجام پروفیلاکسی آنتویتیکی را برای درمان های دندانپزشکی توأم با خونریزی توصیه می نموده اند اما شواهد جدید بیانگر آن است که خونریزی ایجاد شده در زمان انجام درمان، شاهد

جدول ۱. بیماری ها و شرایط قلبی، که در صورت ابتلا به آن، انجام پروفیلاکسی قبل از درمان دندانپزشکی الزامی است.

- بیماری های قلبی مادرزادی سیانو تیک کمپلکس

- سابقه ابتلا به اندو کاردیت

- دریچه مصنوعی قلب

- افرادی که پس از پیوند قلب دچار اختلال در دریچه های قلبی می باشند.

جدول ۲. درمان های دندانپزشکی که نیاز به انجام پروفیلاکسی در آنها وجود ندارد

- بی حسی های موضعی روتین در داخل بافت های غیر عضوی

- انجام رادیو گرافی های دندانی

- قرار دادن پلاک های ارتودنسی و پروتز متحرک

- قرار دادن براکت های ارتودنسی

- ریزیش دندان های شیری

- خونریزی متعاقب وارد آمدن ترومما به لب ها یا مخاط دهان

به صورت ۱۰۰ درصد از ایجاد اندوکاردیت در افراد مستعد جلوگیری نماید و بر اساس نتایج تحقیقات انجام شده نیز اثر درمان آنتی بیوتیکی بر پیشگیری یا کاهش میزان، شدت یا تداوم باکتری می قطعی نبوده و مورد اختلاف نظر است. همانگونه که ذکر گردید توجه بیش از حد دندانپزشکان به انجام پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی باعث نادیده گرفتن نقش مهم بهداشت دهان شده است که در پیشگیری از اندوکاردیت در طول زمان، مؤثرتر از پروفیلاکسی به نظر می رسد. نکته مهم دیگری که اغلب نادیده گرفته می شود خطر عوارض مرتبط با مصرف آنتی بیوتیک ها است که در مجموع، بیشتر از سود پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی به نظر می رسد. راش های پوستی و مشکلات گوارشی نظیر اسهال به صورت رایج، متعاقب مصرف آنتی بیوتیک رخ می دهد. شوک آنافیلاکتیک نیز عارضه کشنده ای است که امکان وقوع آن ۱۵-۲۵ نفر از هر یک میلیون نفر مصرف کننده یک دوز پنی سیلین است. بنابراین به نظر می رسد با توجه به عوارض مصرف آنتی بیوتیک دندانپزشکان می بایست در انجام پروفیلاکسی های متعدد برای بیماران تجدید نظر نمایند.

رژیم های آنتی بیوتیکی پیشنهادی برای درمان های دندانپزشکی

نحوه تجویز آنتی بیوتیک، ۳۰-۶۰ دقیقه قبل از درمان دندانپزشکی و به صورت تک دوز می باشد. به عبارت دیگر تجویز آنتی بیوتیک پس از انجام درمان در صورتی خواهد بود که به دلیل فراموشی قبل از درمان انجام نگرفته باشد و در این صورت، دوز مربوط باید تا حداقل ۲ ساعت پس از درمان به بیمار داده شود. چگونگی تجویز آنتی بیوتیک در بیماران مختلف در جدول شماره ۳ ذکر شده است.

اهمیت حفظ سلامت دهان در پیشگیری از بیماری
امروزه ثابت شده است که منشاء اصلی باکتری های دهانی که منجر به اندوکاردیت باکتریایی می شوند باکتریومی خود به خودی می باشد که توسط بیمار در هنگام جویدن غذا یا تمیز کردن دندان ها ایجاد می شود به عنوان مثال میزان باکتریومی در زمان مساوی زدن تا ۴۰ درصد تخمین زده شده است. باکتریومی خود بخود در بیمارانی که دچار بیماری پریودنتال می باشند نیز زیاد رخ می دهد. بنابراین رعایت بهداشت دهان در بالاترین سطح ممکن برای بیمارانی که به علت یک آسیب قلبی در معرض ابتلاء به اندوکاردیت قرار دارند حیاتی است. انجمن قلب آمریکا در شرح پروتکل جدید، به این مساله توجه خاصی نشان می دهد و به دندانپزشکان توصیه می نماید تا رعایت یک برنامه پیشگیری دقیق را برای چنین بیمارانی انجام دهند. به عبارت دیگر، بهداشت نا مناسب دهان، لثه و پریودونتیوم بیمار و مشکلات درمان نشده ریشه دندان یا عفونت های بافت نرم احتمال ابتلاء به اندوکاردیت را به مراتب بیشتر از انجام درمان های دندانپزشکی در بیماران مستعد افزایش می دهد و تحقیقات جدید نشان داده است که در بیماران با بهداشت دهانی ضعیف، میزان باکتریومی، قبل و بعد از کشیدن دندان تفاوتی ندارد در حالی که در نگرش های قبلی، بر کشیدن دندان به عنوان یکی از مهم ترین منابع باکتریومی تأکید می گردد و این نکته ای است که دندانپزشکان، امروزه می بایست در طرح درمان دندانپزشکی این بیماران مدقنه نظر قرار دهند.

میزان تأثیر و عوارض احتمالی پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی

انجمن قلب آمریکا در پروتکل جدید خود بر این نکته تأکید می نماید که پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی ممکن است

جدول ۳. رژیمهای آنتی بیوتیک پروفیلاکتیک

کودک	فرد بزرگسال	داروی انتخابی	وضعیت بیمار
۵۰ mg/kg	۲ گرم	آموکسی سیلین	قادر به استفاده از داروی خوارکی می باشد
۵۰ mg/kg (عضلای یا وریدی)	۲ گرم (عضلای یا وریدی)	آمبی سیلین	در مصرف داروی خوارکی مشکل دارد
۲۰ mg/kg	۱ گرم (عضلای یا وریدی)	سفازولین یا سفتریاکسون	
۵۰ mg/kg	۲ گرم	سفالاکسین	
۲۰ mg/kg	۶۰۰ میلی گرم	کلیندامایسین	به پنی سیلین ها آлерژی دارد
۱۵ mg/kg	۵۰۰ میلی گرم	کلاریتروومایسین یا آزیتروومایسین	
۵۰ mg/kg (عضلای یا وریدی)	۱ گرم (عضلای یا وریدی)	سفازولین یا سفتریاکون	آلرژی به پنی سیلین ها و مشکل در مصرف داروی خوارکی
۲۰ mg/kg (عضلای یا وریدی)	۶۰۰ میلی گرم (عضلای یا وریدی)	کلیندامایسین	

آموکسی سیلین نیز می گردد) سفالوسپورین ها جایگزین مناسبی برای پروفیلاکسی نمی باشند و بهتر است از کلیندامایسین استفاده گردد.

ج- بیماری که در حال حاضر به هر دلیلی تحت آنتی بیوتیک تراپی است بهتر است درمان دندانپزشکی وی تا حداقل ۱۰ روز پس از قطع آنتی بیوتیک به تعویق بیفت. این فاصله زمانی به فلور طبیعی دهان اجازه بازسازی می دهد و از ایجاد گونه های مقاوم میکروبی جلوگیری می نماید.

د- در بیماری که تحت درمان با داروهای ضدانعقادی از قبیل هپارین می باشد از تجویز داخل عضلاتی آنتی بیوتیک می باشد اجتناب نمود و تا حد امکان داروی وی را به طریق خوارکی یا داخل وریدی تجویز نمود.

ه- برای بیماران کاندید پیوند قلب تووصیه می گردد کلیه درمان های دندانپزشک مورد نیاز ایشان قبل از انجام پیوند انجام گردد.

همان گونه که در جدول شماره ۳ ملاحظه می شود دندانپزشکان بایست انتخاب آنتی بیوتیک را در فرد بر اساس وضعیت وی و بر مبنای تحمل یا عدم تحمل فرم خوارکی دارو و وجود آлерژی به پنی سیلین ها انتخاب نموده و مقدار مصرف آن را بر مبنای سن بیمار تنظیم نماید.

نحوه برخورد دندانپزشک با موارد خاص تووصیه های زیر به عنوان چگونگی برخورد دندانپزشک با موارد خاص مرتبط با پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی و اندو کاردیت ارائه می گردد:

الف- بیمار مبتلا به تب ناگهانی که از نظر قلبی مستعد ابتلا به اندو کاردیت است و در فاصله زمانی ۷-۱۴ روز گذشته برای وی درمان دندانپزشکی انجام شده است می باشد جهت بررسی بیشتر (کشت خون و اکو کاردیو گرافی) به پزشک متخصص ارجاع گردد.

ب- در بیمار با سابقه آنافیلاکسی، آنزیوادم یا کهیر، متعاقب مصرف هر گونه پنی سیلین (شامل آمپی سیلین یا

Prevention of Bacterial Endocarditis in Dentistry: the New Guidline

Navabi N., D.D.S.

Assistant Professor of Oral Medicine, School of Dentistry, Oral and Dental Diseases Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

e-mail: Nader_Nawabi@yahoo.com

Abstract

The American Heart Association (AHA) has provided new guidelines for infective endocarditis prophylaxis in dentistry. In this paper, written for dentists, major changes in the updated recommendations which dentists should be aware have been discussed. These recommendations address the impact of oral hygiene and type of dental procedures on high-risk patients, risk of adverse reactions of antibiotic therapy, precise administration of antibiotics, underlying cardiac conditions and dental Procedures for which, endocarditis prophylaxis is reasonable for patients.

Keywords: Endocarditis, Prevention, Dentistry

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2010; 17(1): 95-102

References

1. Zarei MR, Navabie N, Chamani G. Assessment of awareness of recommendations for prevention of bacterial endocarditis among a group of 136 Iranian dental and medical students. *Acta Medica Iranica* 2008; 46(1): 51-7.
2. Wilson W, Taubert CK, Gewitz M, Lockhart PB, Baddour LM, Levison M, et al. Prevention of infective endocarditis: Guidelines from American Heart Association. *JADA* 2009; 115: 1-18.
3. Suarez-Gonzalez J, Gonzalez-Claudio G. Prevention on infective endocarditis: a review of the American Heart Association guidelines. *Bol Assoc Med P R* 2008; 100(4): 25-8.
4. Coutinho AC, Castro GF, Maia LC. Knowledge and practices of dentists in preventing infective endocarditis in children. *Spec Care Dentist* 2009; 29(4): 175-8.